23/06/2019

Πανηγύρισε η Ιερά Μονή των Αγίων Πάντων Βεργίνης

/ Ιερές Μονές

Με λαμπρότητα πανηγύρισε το διήμερο 22 και 23 Ιουνίου η Ιερά Μονή των Αγίων Πάντων Βεργίνης.

Την παραμονή της εορτής τελέστηκε πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο. Ανήμερα της εορτής, το πρωί, ο Σεβασμιώτατος προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας και κήρυξε τον θείο λόγο, ενώ μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε μοναστηριακή τράπεζα.

© Kosmas Karagiannis IMBNK
© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό:

«Ἐν πᾶσι τοῖς πέρασι τούς ἐνα-θλήσαντας πίστει ... κατά χρέος εὐ-φημήσωμεν, ὅτι συνήφθησαν τοῖς ἐπουρανίοις οἱ γήινοι, καί πά-θει τήν ἀπάθειαν Χριστοῦ ἐκομί-σα-ντο».

Τιμᾶ αὔριο ἡ Ἐκκλησία μας τή μνήμη πάντων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος ἁγί-ων της. Τιμᾶ ὅλα τά ἐκλεκτά τέκνα της, πού μεταποίησαν μέ τή χάρη τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη σέ ζωή καί ἔκαναν πράξη τόν λόγο τοῦ εὐαγγελίου. Τιμᾶ ὅλους ἐκεί-νους καί ἐκεῖνες, πού ἄν καί ἔζησαν σέ διαφορετικούς τόπους καί σέ διαφορετικές συνθῆκες καί ἐποχές, ἄν καί εἶχαν διαφορετική καταγωγή, προσωπικότητα καί ἰδιο-συγκρασία, ἐπέτυχαν τόν κοι-νό στόχο, ἐπέτυχαν τήν ἁγιότητα, ἐπέτυχαν τή συνάντησή τους μέ τόν Θεό.

Γιά ὅλους αὐτούς χαίρει καί πα-νηγυρίζει ἡ ἱερά αὐτή Μονή τῶν Ἁγίων Πάντων καί ἡ ἐν αὐτῇ ἐνα-σκούμενη ἱερά Ἀδελφότης, γιατί τούς ἔχει προστάτες καί πρεσβευ-τές στόν οὐρανό, γιατί τούς ἔχει συνοδίτες καί συναγωνιστές στόν μοναχικό της ἀγώνα, γιατί τούς ἔχει βοηθούς καί συναντιλή-πτο-ρες στήν καθημερινή της προσπά-θ-εια νά διακονεῖ τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους.

Καί μαζί της χαίρουμε καί πανη-γυρίζουμε καί ἐμεῖς τούς Ἁγίους Πάντες, γιατί δέν εἶναι μόνο προ-στάτες καί πρεσβευτές ὅλων μας στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά γιατί ἀποτελοῦν πρότυπα καί παραδείγ-μα-τα καί γιά τή δική μας ζωή καί γιά τόν προσωπικό ἀγώνα τοῦ κα-θενός μας.

Γιατί ἀνάμεσά τους ἐκπροσωπού-μεθα ὅλοι, ἱερεῖς καί ἀρχιερεῖς, μο-ναχοί καί

ἀσκητές, θεολόγοι καί ἐπιστήμονες, σοφοί καί ἀμαθεῖς, νέοι καί ἡλικιωμένοι, ἄνδρες καί γυ-ναῖκες, οἰκογενειάρχες καί μο-να-χι-κοί ἄνθρωποι, πλούσιοι καί πτωχοί, καί στή δική τους ζωή ὅλοι μποροῦμε νά βροῦμε τόν βη-ματισμό πού μᾶς ταιριάζει, μπο-ροῦμε νά βροῦμε τά ἴχνη πού θά ἀκολουθήσουμε, μποροῦμε νά βροῦ-με τούς κατάλληλους ὁδη-γούς γιά τή δική μας πορεία πρός τόν κοινό μας προορισμό.

Τί ὅμως ἔκαναν οἱ Ἅγιοι Πάντες καί ἐπέτυχαν νά φθάσουν στόν προ-ορισμό τους;

Τό ἀκούσαμε πρό ὀλίγου ἀπό τόν ἱερό ὑμνογράφο, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐξη-γεῖ γιατί ἔχουμε χρέος νά τούς εὐ-φημοῦμε καί νά τούς ἐγκωμιάζου-με. Διότι, λέει, «συνήφθησαν τοῖς ἐπουρανίοις οἱ γήινοι, καί πάθει τήν ἀπάθειαν Χριστοῦ ἐκομί-σαν-το». Διότι ἐνώθηκαν οἱ γήινοι καί χοϊκοί ἄνθρωποι μέ τά ἐπουράνια καί μέ τά παθήματά τους κέρδισαν τήν ἀπάθεια τοῦ Χριστοῦ.

Τί σημαίνει αὐτό ὅμως γιά μᾶς;

Σημαίνει ὅτι καί ἐμεῖς μποροῦμε νά κάνουμε τό ἴδιο μέ αὐτούς. Γήινοι καί ἐμεῖς σάν καί ἐκείνους μποροῦμε νά ἑνωθοῦμε μέ τόν οὐ-ρανό, μποροῦμε νά ἑνωθοῦμε μέ τά ἐπουράνια, ὅταν ἔχουμε τόν νοῦ μας στραμμένο στόν οὐρανό, ὅταν ἔχουμε τήν ψυχή μας προσα-νατολισμένη πρός τόν οὐρανό, ζώ-ντας στή γῆ, ἐργαζόμενοι μέσα στόν κόσμο, ἀντιμετωπίζοντας τίς δυσκολίες καί τά προβλήματά του.

Τό ἴδιο ἔκαναν καί οἱ Ἅγιοι Πά-ντες πού τιμοῦμε. Δέν ἔζησαν μία ζωή χωρίς προβλήματα, χωρίς δυ-σκολίες, χωρίς θλίψεις, χωρίς δο-κιμασίες, χωρίς ταπεινώσεις καί ἀδικίες. Κάθε ἄλλο μάλιστα. Ἀλ-λά αὐτές ἦταν τό μέσον καί ὁ τρό-πος γιά νά κερδίσουν αὐτό πού ἐπι-ζητοῦσαν.

Μᾶς τό λέει ὁ ἱερός ὑμνο-γράφος: «πά-θει τήν ἀπάθειαν Χριστοῦ ἐκο-μίσαντο». Μέ ὅλα ὅσα ὑπέμειναν εἴτε ἦταν πειρασμοί, εἴτε ἦταν δο-κι-μασίες, θλίψεις, ἀσθένειες, μαρ-τύριο, κέρδισαν τήν ἀπάθεια τοῦ Χριστοῦ. Ἔγιναν ἀπρόσβλητοι στά πε-πυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ. Ἔγι-ναν ἀδιάφοροι στίς σειρῆνες τοῦ κόσμου καί τῶν ἡδονῶν του. Ἔγιναν ἰσχυροί στίς προκλήσεις του. Καί ἔτσι δέν ἄφηναν ὅλα αὐ-τά νά τούς κρύψουν τόν οὐρανό, νά τούς κάνουν νά ξεχάσουν τόν στόχο τους, νά τούς ἐμποδίσουν τή θέα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ νοῦς τους ἦταν προσηλωμένος μέ τήν προσευχή στόν Θεό. Ἡ καρ-διά τους φλεγόταν ἀπό τήν ἀγάπη στόν Χριστό. Ἡ ἐπιθυμία τους ἦ-ταν, ὅπως γράφει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «σύν Χριστῷ εἶναι». Καί ἔτσι ὅ,τι καί ἐάν ἀντιμετώπιζαν, ὅ,τι καί ἄν συναντοῦσαν, ὅπου καί ἐάν βρισκόταν, εἶχαν στήν ψυχή τους τόν οὐρανό, εἶχαν στήν καρ-διά τους τόν Χριστό.

Καί ὅ,τι ἐπι-θυμεῖ κανείς πολύ, τό ἐπιτυγχάνει. Ὅ,τι θέσει πραγματι-κά ὡς στόχο τῆς ζωῆς του καί ἀγωνισθεῖ γι᾽ αὐτό τό φθάνει. Ἔτσι μᾶς ἔπλασε ὁ Θεός. Γι᾽ αὐτό καί ἡ ἁγιότητα δέν εἶναι ἀκατόρ-θωτη. Γιατί αὐτό πού χρειάζεται εἶναι νά τή θέσουμε ὡς κεντρικό στόχο τῆς ζωῆς μας καί νά μήν ἀφήσουμε τίποτε νά τόν σκιά-ζει, νά μήν ἀφήσουμε τίποτε νά μᾶς κάνει νά τόν ξεχνοῦμε.

Καί ἐάν ἐμεῖς προσπαθοῦμε νά ἑνωθοῦμε μέ τόν Θεό, καί ἐάν ἐμεῖς ἀγωνιζόμασθε, ὅπως ἀγω-νι-ζόταν οἱ Ἅγιοι Πάντες, γιά νά τόν ἔχουμε πάντοτε στή σκέψη μας καί στήν ψυχή μας, καί ἐάν ζη-τοῦ-με διαρκῶς, ὅπως μᾶς προτρέπει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, «πρῶτον τήν βασι-λείαν τοῦ Θεοῦ», τότε δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ Θεός θά μᾶς τή χαρίσει, ὅπως τήν χάρισε καί στούς Ἁγίους Πάντες πού τιμοῦμε σήμερα.

Καί ταπεινά αὐτό εὔχομαι πατρικά καί στήν Ἱερά Ἀδελφότητα πού τούς τιμᾶ καθημερινά ἀλλά καί σέ ὅλους ἐσᾶς πού ἤρθατε ἀπόψε γιά νά τούς τιμήσετε ἐδῶ στό Μονα-στήρι τους καί νά λάβετε τή χάρη καί τήν εὐλογία τους. Ἀμήν.

© Kosmas Karagiannis IMBNK
© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία:

«Ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν».

Μέ αὐτή τή φράση καταλήγει τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, στό ὁ-ποῖο ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στο-λος Παῦλος μᾶς παρουσίασε τά κα-τορθώματα ἀλλά καί τούς ἀγῶ-νες πάντων τῶν ἁγίων τῆς Ἐκ-κλη--σίας μας, τούς ὁποίους τιμοῦ-με σήμερα ἰδιαιτέρως ἐδῶ, στήν πα-νηγυρίζουσα ἱερά Μονή τους.

Καί ἡ φράση αὐτή ἀποτελεῖ ἀφε-νός μέν τήν ἐξήγηση γιά τόν τρό-πο μέ τόν ὁποῖο οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας ἐπέτυχαν ὅλα αὐτά γιά τά ὁποῖα δοξάζονται καί τιμῶ-νται καί στή γῆ καί στόν οὐρανό, ἀφετέρου ὅμως καί μία προτροπή γιά ὅλους ἐμᾶς πού θέλουμε νά ἀκο-λουθήσουμε τά βήματά τους καί νά φθάσουμε ἐκεῖ ὅπου μᾶς πε--ριμένουν οἱ ἅγιοι Πάντες, «ἵνα μήν χωρίς ἡμῶν τελειωθῶσιν», ὅ-πως σημειώνει χαρακτηριστικά ὁ μέ-γας ἀπόστολος.

Ὁ τρόπος, λοιπόν, πού κατόρ-θω-σαν οἱ ἅγιοι Πάντες νά νική-σουν τούς ἰσχυρούς

τῆς γῆς, τούς βα-σι-λεῖς καί τούς ἄρχοντες, ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο κατόρθωσαν νά κα-τευ--νάσουν ἀκόμη καί αὐτά τά ἄγρια θηρία, ὥστε νά κλείσουν τά στό-ματά τους, νά ἀναστήσουν νε-κρούς καί νά θεραπεύσουν ἀσθε-νεῖς, νά ὑπομείνουν βασα-νιστή-ρια καί μαρτύρια, νά ἀνθέξουν ἐκού-σια θλίψεις καί στερήσεις, εἶναι ἡ προσήλωσή τους στόν Χριστό. Εἶναι ἡ πίστη τους ὅτι αὐτός εἶναι ὁ ἀρχηγός τους, καί μέ τή βοήθειά του ἡ πίστη «τελειοῦται», γίνεται πράξη, γίνεται πραγματικότητα, γί--νεται ζωή, γίνεται οὐρανός.

Πολλοί προσπάθησαν νά ζήσουν τή ζωή τους μέ ἀρχές καί ἀξίες. Πολλοί ἀγωνίσθηκαν καί θυσιά-σθη-καν γιά τίς ἰδέες καί τά ἰδα-νι-κά τους. Πολλοί ὑπέμειναν καί θλίψεις καί στερήσεις γιά νά εἶναι συνεπεῖς στόν στόχο καί τόν σκοπό τῆς ζωῆς τους. Καί μερικοί ἀπό αὐ-τούς κατόρθωσαν νά ἀφή-σουν τό ἴχνος τους στήν ἱστορία, καί νά μνη-μονεύεται ἡ θυσία τους. Κά-ποιοι ἀπό αὐτούς ἔγιναν ἥρωες καί τιμῶνται γι᾽ αὐτό. Κανείς ὅ-μως δέν ἔγινε ἅγιος. Κανείς δέν κα-τόρθωσε ὅ,τι κατόρθωσαν οἱ ἅγιοι Πάντες. Κανείς δέν «ἐκο-μί-σατο», ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος, «τήν ἐπαγγελίαν», κανείς δηλαδή δέν ἀπήλαυσε τή χαρά τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία μᾶς ὑπο--σχέθηκε.

Καί ὅλα αὐτά γιατί; Γιατί οἱ ἀν-θρώ-πινοι ἀγῶνες εἶναι πεπε-ρα-σμέ--νοι, ἔχουν ἀνθρώπινα ὅρια καί ἀνθρώπινα μέτρα, γι᾽ αὐτό καί προσ-φέρουν ἀνθρώπινα βραβεῖα σέ ἐκείνους πού ἀγωνίζονται σέ αὐ-τούς.

Ἀλλά καί ἐκεῖνοι πού ἀγωνίζο-νται γιά νά ζήσουν σύμφωνα μέ τίς ἀρχές τῆς πίστεως στόν Χριστό, σύμφωνα μέ τό εὐαγγέλιό του, ἀλλά ὅπως οἱ ἴδιοι νομίζουν, ὅπως οἱ ἴδιοι κρίνουν, χωρίς νά ἔχουν προσηλωμένο τό βλέμμα τους σέ Ἐκεῖνον, χωρίς νά ἐξαρτοῦν τή ζωή τους καί τόν ἀγώνα τους ἀπό τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀρ-χη-γός καί τελειωτής τῆς πίστεώς μας, καί ἐκεῖνοι στό τέλος ἀποτυγ-χάνουν καί δέν κερδίζουν τό «βρα--βεῖον τῆς ἄνω κλήσεως» οὔτε λαμ--βά-νουν τόν στέφανο τῆς δι-καιο--σύνης.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ οὐρανοβάμων ἀπό-στολος Παῦλος μᾶς προειδο-ποιεῖ λέ-γοντας· «ἐάν καί ἀθλῇ τις, οὐ στε-φανοῦται, ἐάν μή νομίμως ἀθλή--σῃ».

Ἐάν κάποιος, γράφει ὁ ἀπό-στο-λος στόν μαθητή του ἐπί-σκοπο Τι-μόθεο, ἀγωνίζε-ται, ἀλλά ὄχι σύμ-φωνα μέ τούς κανόνες τοῦ ἀθλή-μα-τος, αὐτός δέν παίρνει τό στε-φάνι τῆς νίκης.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁ-ποῖο ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προ--τρέπει σήμερα νά ἀγωνιζό-μα-στε καί νά τρέχουμε στό στάδιο τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος «ἀφορῶ-ντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν». Διότι ἀπό τόν Χριστό ἀντλοῦμε καί τή δύ-ναμη καί τή χάρη γιά νά συνεχί-ζου-με τόν ἀγώνα μας,

ἀλλά καί διότι ἔχοντας προσηλωμένο τόν νοῦ μας στόν Χριστό, δέν θά ξε-χνοῦ-με οὔτε γιά ποιόν ἀγωνιζό-μα-στε οὔτε ὅτι χωρίς τή δική του βοήθεια δέν μποροῦμε νά κατορ-θώσουμε τίποτε. Ἀλλά καί ἀκόμη ὅτι αὐτός εἶναι ὁ ἀγωνοθέτης καί ὁ ἀθλοθέτης, καί αὐτός δίδει τά βραβεῖα, ὥστε δέν μποροῦμε νά ἀγωνιζόμαστε ὅπως νομίζουμε ἐ-μεῖς. Θά πρέπει νά ἀγω-νιζό-μαστε σύμφωνα μέ τούς δικούς του κα-νόνες, μέ τούς κανόνες τῆς ἐν Χρι-στῷ ζωῆς, τούς ὁποίους τηρεῖ ἀνά τούς αἰῶνες ἡ Ἐκκλησία μας καί γι᾽ αὐτό ἀποτελεῖ ἕνα διαρκές φυ-τώ-ριο ἁγίων, οἱ ὁποῖοι στή συνέ-χεια μεταφυτεύονται στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν καί προσ-τί-θενται στήν ἀτελεύτητη χορεία τῶν ἁγί-ων Πάντων, οἱ ὁποῖοι ἀνα-μένουν καί ἐμᾶς, τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς, «ἵνα μή χωρίς ἡμῶν τε-λειω-θῶσι».

Ἄς τό συνειδητοποιήσουμε αὐτό, ἀδελφοί μου, καθώς τιμοῦμε σή-με--ρα ὅλους τούς ἁγίους τῆς Ἐκ-κλη--σίας μας. Ἡ πρόσκληση ἀπευ-θύ--νε-ται πρός ὅλους μας καί ὁ στό-χος δέν εἶναι ἀνέφικτος, ἀρκεῖ νά τρέχουμε «ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν». Ἀρκεῖ νά εἴμαστε πάντο-τε στραμμένοι πρός Ἐκεῖνον καί νά ἔχουμε τή θεανθρώπινη μορφή του πάντοτε ἐνώπιόν μας, καί νά θέλουμε νά τόν φθάσουμε, νά θέ-λουμε νά ἀπολαύσουμε τή βασι-λεία του, στήν ὁποία μᾶς περιμέ-νουν οἱ ἅγιοι Πάντες.

Σέ αὐτήν ἐλπίζουμε καί προσευ-χό--μα-στε στόν Θεό νά ἀναπαύονται καί οἱ ἡρωικές γυναῖκες πού ἔπε-σαν ἐδῶ, στό Γαλακτό, τό 1878 γιά νά μήν ἀρνη-θοῦν τήν πίστη τους στόν Χριστό καί τήν πατρίδα, καί νά μήν πέσουν στά χέρια τῶν ἀπίστων, καί ἀποτελοῦν παράδειγμα ἀγάπης καί αὐτοθυ-σίας γιά τήν πατρίδα καί τήν ἐλευ-θερία καί γιά ὅλους μας σήμερα.

Ἐάν πράγματι θέλουμε νά τιμήσουμε τούς ἁγίους Πάντες, θά πρέπει καί ἐμεῖς νά βαδίσουμε αὐτή τήν ὁδό πού δέν εἶναι διαφορετική ἀπό τήν ὁδό πού βάδισαν ἐκεῖνοι, τηρώντας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί ἔχοντας πάντοτε πρό ὀφθαλμῶν μας τόν ἴδιο τόν Κύριο, διότι ὁ ἀγώνας μας ἀπευθύνετε πρός αὐτόν καί αὐτός θά εἶναι Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τόν κάθε ἕνα πού ἀγωνίζεται θά τόν τιμήσει καί θά τόν βραβεύσει, καί ἐκεῖνος θά ἔχει τή χαρά αἰώνια νά ζεῖ κοντά του καί νά τόν ἀπολαμβάνει πρόσωπο πρός πρόσωπο. Ἀμήν